CZĘŚĆ LI — № 19. ROK 26 — (1855.)

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

WTOREK, $\frac{15}{27}$ MARCA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{14}{26}$ MARCA.

W Gazetach Petersburskich umieszczone jest następne:

WEZWANIE OD NAJŚWIĄTOBLIWSZEGO RZĄDZĄCEGO SYNODU.

«W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, Amen.

«Skutkiem łaski, daru i władzy nadanej od Najwyższego Głowy Pasterzów, Pana i Boga naszego Jezusa Chrystusa, Najświątobliwszy Rządzący Synod, do wszystkich wiernych dzieci Prawosławnej Cerkwi Rossyjskiej słowem pasterskiem przemawia:

Pan Cerkwi, Zbawiciel nasz Jezus Chrystus, i Duch łaski żyjący w niej, i dający Ducha, Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, *z którego wszystkie ojcowstwo na Niebie i na ziemi jest nazywane*, (do Eff. 3, 15.) — Bóg w Trójcy czczony, niech błogosławi was, ukochane dzieci Cerkwi, za wasze, wszędzie okazywane w obecnej walce, święte i Bogu przyjemne uczucia gorliwości ku Wierze, przywiązania do Tronu Carskiego i miłości ku Prawosławnej Ojczyznie i niech *pomni na wszelką ofiarę waszę*. (Ps. 19, 4.) przyniesioną dla ich dobra.

Wiadomo wam, jak niesłusznie podniesiona została walka ta przeciw Ojczyznie naszej za to, że błogiej i wiecznie pamiętnej sławy dostojny NAJJAŚNIEJSZY CESARZ JMć MIKOŁAJ PAWŁOWICZ, ze świętego obowiązku obrońcy Prawosławia, wymagał od Porty Ottomańskiej przywrócenia naruszonych przez nią praw Świętej Prawosławnej Wschodniej Cerkwi i wybawienia współwierzących z nami chrześcian od ciężkich cierpień; wiadomo też, ku powszechnemu podziwieniu, że wrogi Krzyża Chrystusowego, znaleźli wsparcie u dwu Zachodnich Mocarstw, mianujących się Chrześciańskiemi, które, w niczém przez Rossyą nie obrażone, ze wściekłością ogień i miecz wniosły w jej granice. Ich zastępy, na wzór niewiernych, znieważały świątynie wiary naszej; dzień Wielkiej Soboty, najświętsze godziny modłów przy Grobie Pańskim, obrały sobie dla napadnienia na strzeżony od Boga gród Odessę, potém świętokradzko rzuciły się na spokojny Sołowiecki klasztor; niszczyły świątynie Pańskie w bezbronnych, nadbrzeżnych miejscach; nie wzdrygały się rabować lub niszczyć mienie bezbronnych mieszkańców. Ale, z woli Boga, wielkiego i silnego Orędownika prawości, bezprawia wrogów pozostały dla nich niepłodnemi; i w wielokrotném ich odparciu, w straszliwych burzach morza Czarnego, które skruszyły ich nawy, w śmiertelnych niemocach, któremi hufce ich były pustoszone, jawném było działanie wszechmocnej prawicy Pańskiej, *widne były nam kroki Boga naszego*, współwalczącego z nami.

Niezważając na to, wrogi, rozjątrzone zagubą swoich hufców, zbierają nowe, a liczniejsze, starają się rozszerzyć swój nieprawy sojusz, i gotują się do nowych nieprzyjacielskich zamachów na ziemię Ruską. Bezpieczeństwo jej wymaga pomnożenia obrony za pomocą tymczasowej Milicyi krajowej. Bóg, przez usta Pomazańca Swojego, który dziś już przeszedł w niebieskie krainy, wezwał ojczyznę naszą do nowych ofiar i do nowych czynów.

Rossya nie szukała tej walki; wyzwano ją do boju. Niech się dzieje wola Pańska i—na zaczynającego Bóg! Wierzymy i tuszymy, że Ten co powiedział: *zbuduję Kościół Mój a bramy piekielne nie zwyciężą go*, (Mat. 16, 18.) Sam i dziś walczy za Święty Swój Kościół, i obroni go i zachowa go. Wierzymy i tuszymy, że Ten, co trzyma *serce Królewskie w ręce Swej, kędy jedno chce, nachyli go*. (Przyp. 21, 1). Sam ku dobru Cerkwi Swojej skieruje serce najprawowierniejszego, najpotężniejszego Wielkiego MONARCHY naszego, CESARZA ALEXANDRA MIKOŁAJOWICZA Wszech Rossyj i dopomoże Mu i zasłoni Go i uwieńczy Go pełnym łaski błogosławieństwem. Wierzymy i tuszymy, że Który ustanawia granice Państw ziemskich, a wybrał granice Państwa Ruskiego, na miejsce trwania Cerkwi Swojej, *Sam sąd Swój*

kładzie przeciw wszem sąsiadom najgorszym, którzy się dotykają dziedzictwa Jego. (Jerem. 12, 14.)

Z taką to wiarą i nadzieją, najmilsze dzieci Cerkwi i Ojczyzny, pośpieszajcie spełnić obecne święte powołanie wasze. *Nie bójcie się od oblicza wrogów; Pamiętajcie na Pana waszego, wielkiego i strasznego i walczcie o bracią waszą.* (Nehem. 4, 14.) *Oni idą na nas z mnóstwem upornem, i z hardością, aby nas wygładzili, i aby nas złupili. My zaś uzbrajamy się za dusze nasze i za prawa nasze A sam Pan zetrze ich przed obliczem naszem.* (1 Machab. 3, 20, 22.) *Bóg nasz będzie walczył za nas.* (Nehem. 4, 20.) W samych granicach Ojczyzny naszej, Prawosławni Rossyanie, grozi Cerkwi obraza od wrogów; wy nie dozwolicie, póki wam życia stanie, krzywdzić matkę dusz waszych, rękojmię waszego zbawienia, zachowawczynię Wiary, jedynej zbawczej Wiary, bez której nikt nie ujrzy Królestwa Niebieskiego! Przodkowie wasi z wiecznej pamięci Xiążęciem Dymitrem Dońskim, krwią wykupili niepodległość ziemi Ruskiej z jarzma niewiernych, z Pożarskim i Mininem obronili od wrogów Wiarę prawdziwą i prawny Tron Carski, z Alexandrem Błogosławionym wybawili Ojczyznę od niezliczonych tłuszcz innoplemiennych. I wam teraz znowu pozostaje dokonać również święte dzieło; i wy pokażecie siebie godnemi jego.

W was, mężowie znamienici, w rozrzewniających wynurzeniach uczuć waszych przed Monarchą, w waszych uroczystych ślubach: przyniesienia na ofiarę Bogu, Carowi i Ojczyznie wszystkiego mienia i życia samego, my wszyscy z pociechą widzimy ducha starożytnego Prawosławnego Bolarstwa Ruskiego. Błogosławieństwo z wysoka niech wam towarzyszy w spełnieniu waszej powinności, i nowe czyny wasze na czele uzbrajających się, niech w pamięci narodów na nowo zapiszą, że duch Pożarskiego, jest dziedziczną cnotą waszą.

W was, stanie obywateli miast, od wieków przywiązany do Wiary i Cara, w was, z sowitą gotowością do ofiar na rzecz Ojczyzny, niech się rozwinie duch Minina, — duch siły i gorliwości o zakon ojców waszych, o świętą Boską sprawę.

Mieszkańcy siół i wsi, uzbrajający się w obronie Cerkwi, Tronu i rodzinnej ziemi! Postawcie naprzeciw niewierzącym tłuszczom krzepką pierś Ruską, w której bije serce, oddane Wierze ojców i Prawosławnemu Samowładcy! Ale gotując się do boju, połóżcie przedewszystkiém nadzieję w Bogu, dającym niezłomną siłę tym co czynią wolą Jego, i pomnijcie, że największym postrachem wrogów, jest wasza Wiara prawdziwa, wasze sumienie czyste, wasze jednoduszne posłuszeństwo Najwyższej Władzy, jako Bogu, panom i naczelnikom, jako ojcom — miłe Bogu posłuszeństwo, którém zawsze silną była ziemia Ruska.

Ojcowie i matki, macie przed sobą wielki przykład Panującego Domu. Wielcy Xiążęta, za błogosłowieństwem NN. Rodziców Swoich, pośpieszyli na pole bitwy, ku obronie was i Wiary waszej i domów waszych i wyżbyście mieli ociągać się z posłaniem synów waszych na Carskie wezwanie? Odprowadźcie ich sami rękami waszemi. Powiedźcie im: dzieci, nadstawcie w wierze i prawdzie pierś waszą, za powszechną matkę naszą Cerkiew Bożą — i za karmicielkę naszą, ziemię Ruską; ziemscy rodzice błogosławią was, Cerkiew będzie się modliła za was. Sam Ojciec Niebieski udzieli wam z wysoka sił, na święte dzieło wasze.

Pasterze dusz, ojcowie duchowni obrońców Cerkwi i Tronu! *W każdej modlitwie i prośbie, modlcie się na każdy czas w duchu* (do Eff. 6, 18.) Czuwajcie na straży trzód waszych, ukrzepiajcie je wszechsilném słowem Bożém, wpajajcie im, że obecna walka, jest odwieczną walką przecznika Królestwa Chrystusowego, xięcia ciemności, *który teraz moc pokazuje w synach niewierności.* (do Eff. 2, 2.) Przywdziawszy sami wszelką zbroję Bożą, według słów Apostoła, przyoblecznie i wszystkie dusze, pieczy waszej poufane, w moc Wiary i nadziei na łaskę Boską.

Dla wszystkich zaś was, Prawosławni Rossyanie, wzywamy w tej wielkiej i Bogu przyjemnej sprawie błogosławieństwa Boga sił i opieki Królowej Niebios i wstawienia się wszystkich Świętych, naszych przed Bogiem patronów.

Wejrzyj z Niebios Panie i obacz, dzieci ukochanej Cerkwi Twojej ku Tobie zwracają dusze i serca swoje i od Ciebie Jednego wyglądają ocalenia. Wejrzyj na Najprawowierniejszego, Najpotężniejszego Wielkiego Monarchę Naszego Imperatora Alexandra Mikołajowicza Wszech Rossyj i pokaż w Nim Swoją moc i siłę, sławą i cześcią uwieńcz Go i chrześciańskie zastępy Jego.

Wejrzyj na serdeczne ofiary, jako Twoje z Twoich, Tobie przynoszone od dzieci Cerkwi, gotowych położyć i żywot swój za święte Imię Twoje. Przyjm te ofiary jako wonią duchownego kadzenia przed Niebieskim przybytkiem Twoim i zeszlij walczącym za Wiarę Twoję, wielkie i obfite łaski Twoje. A gdy wezmiesz ich z pola bitwy, przypuść do wiekuistego Królestwa Twojego i daj im udział wraz z ochoczemi męczenniki, a tych, których powrócisz do domów ich, napełnij wszelaką pociechą i rozmnoż nad nimi błogosławieństwo Twoje w pokoleń pokolenia, zaś Prawosławne, wiernie Cię czczące Państwo Ruskie ochroń, umiłuj i zbaw.

O to błagamy i niech błagają z nami i z całą Prawosławną Cerkwią, wszystkie dzieci Cerkwi Rossyjskiej, ustami i sercem nieustannie powtarzając: «*W Tobie Panie ufałem, niech się nie powstydzę na wieki.*»

NOWINY DWORU.

W przeszły Czwartek, 10 Marca, Wielki Podkomorzy J. K. W. Wielkiego Xięcia Oldenburgskiego hrabia *von Munnich* i Jenerał-major służby Jego X. W. Xięcia Nassau *von Hergenhahn*, mieli zaszczyt być przedstawieni JJ. CC. Wysokościom WW. XX. Mikołajowi Mikołajowiczowi i Michałowi Mikołajowiczowi, a następnie J. C. Wysokości W. X. Maryi Mikołajownie.

Wielki Mistrz Dworu J. K. W. Wielkiego Xięcia Saskie-

go baron *Vitzthum* miał również zaszczyt być przedstawionym J. C. Wysokości W. X. Maryi Mikołajownie.

7 bież. m. Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Króla Jmci Szwecyi i Norwegii, Jenerał *Nordin*, a 11 b. m. Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Króla Jmci Belgów, hrabia *de Briey*, mieli zaszczyt złożyć N. Cesarzowi Jmci nowe swe listy wierzytelne.

W Piątek, 11 Marca, hrabia *von Munnich*, Wielki Podkomorzy J. K. W. Wielkiego Xięcia Oldenburgskiego i P. *von Hergenhahn*, Jenerał-major w służbie Jego Wysokości, Xięcia Nassauskiego, mieli zaszczyt być przedstawionemi N. Cesarzowej Jmci Alexandrze Feodorownie.

—

Przybyli do tutejszej stolicy J. K. Wysokość Xiążę Chrystjan Duński i J. N. Wysokość Xiążę Fryderyk Hesski.

— J. W. X. Wysokość Xiążę Wilhelm Badeński również tu przybył.

Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale Wojskowości: z dnia 9 Marca, Dowodzca 1 pieszej brygady Gwardyi i Preobrażeńskiego pułku Gwardyi, Jenerał-major orszaku J. C. Mości hrabia *Baranow 2*, mianowany Naczelnikiem Sztabu Korpusów Gwardyi i Grenadyerów, z pozostaniem w Orszaku; Pełniący obowiązki Kijowskiego Cywilnego Gubernatora, Jenerał-major *Kriwcow 1*, zostaje uwolniony od sprawowania tych obowiązków i zaliczony do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych; Dowodzca pułku Grenadyerow Króla Fryderyka-Wilhelma III, Jenerał-major *Musin-Puszkin*, mianowany Dowodzcą Preobrażeńskiego pułku Gwardyi; — 11 Marca, Wojenny Gubernator miasta Czernihowa i Czernihowski Cywilny Gubernator, liczący się w Armii Jenerał-major *Hesse*, mianowany Kijowskim Cywilnym Gubernatorem; Naczelnik pomiaru ziem Skarbowych w Syberyi Zachodniej, Jenerał-major Jeneralnego Sztabu *Budberg 4*, przeznaczony do zostawania w rozporządzeniu Ministra Wojny i Jenerał-Kwatermistrza Głównego Sztabu J. C. Mości; Starszy Adjutant w Wydziale Sztabu Jeneralnego przy Sztabie korpusu Grenadyerów, Sztabs-kapitan *Niebolsin*, mianowany Starszym Adjutantem Głównego Sztabu czynnej Armii, z przeniesieniem do Białozierskiego pieszego pułku w randze Kapitana; — 12 Marca, mianowani: Pułkownik Preobrażeńskiego pułku Gwardyi *Samsonow 2*, Dowodzącym zapasową brygadą 10 dywizyi pieszej; Pułkownik Lublińskiego pułku Strzelców *Swiszczewski*, Dowodzcą Kremenczugskiego pułku Strzelców; Dowodzący rezerwową brygadą 2 Artylleryjskiej dywizyi Pułkownik 4 brygady artylleryjskiej *Maximowicz 2*, Dowodzcą 3-ej Grenadyerskiej artylleryjskiej dywizyi.

— Zarządzający podróżną Kancellaryą Cesarską w Wydziale Marynarki, Rzeczywisty Radzca Stanu Szambelan *Komowski*, Najłaskawiej mianowany Radzcą Tajnym i Sekretarzem Stanu, z pozostaniem przy Ministerstwie Marynarki i Szambelanem.

—

Reskrypt Cesarski.

Na imię Inspektora Rezerwowej jazdy, Jenarała jazdy Hrabi Nikitina.

Hrabio Alexy, synu Piotra! Otrzymawszy list wasz z dnia 24 Lutego i znając łaskawe ku wam usposobienie nieodżałowanego Rodzica Mojego, rozumiem waszą żałość po zgonie wspólnego naszego Dobroczyńcy. Cały żywot Jego poświęcony był Rossyi i On słusznie oceniał podobnych wam spółpracowników w zawodzie bezwarunkowo oddanej Ojczyznie służby. Do niezmiennej Jego pieczołowitości o urządzenie Osad wojskowych, przybyła w ostatnich czasach troska, o zaopatrzenie, w czasie właściwym, potrzeb Południowej i Krymskiej armij, niezbędnemi w obecnych okolicznościach przedmiotami. Pod tym dwojakim względem, w pełni ziściliście Jego oczekiwania. Nam pozostaje jedyna pociecha — to jest nieprzestawać dalej rozwijać Jego dobroczynne widoki i zamiary. W doskonałém przekonaniu, że ku osiągnieniu tego celu znajdę w was, jak dotąd, gorliwe spółdziałanie, miło Mi ponowić wam wyrażenie szczerej wdzięczności Ojca - Pana Naszego i Mojej, za pożyteczne zasługi wasze.

Pozostaję ku wam na zawsze przychylnym.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

S.-Petersburg, 2 Marca 1855 roku.

Ruski Inwalid zawiera następujący Rozkaz dzienny Cesarski do Zakładów Wojskowych Wychowania:

«Podobało się Bogu Wszechmogącemu osierocić nas z naszego Dobroczyńcy i Ojca wspólnego, Cesarza Mikołaja I.

Nasz Najukochańszy, sławnej pamięci Ojciec, zwracając stale Swą wysoką uwagę na Wojskowe Zakłady Wychowania, cieszył się z owoców dobroczynnego kierunku, odebranego przez oficerów, którzy z nich wychodzili, dla wejścia do służby, odznaczających się swém męztwem, poświęceniem się i miłością Ojczyzny i z których wielu już krwią zapieczętowało wzniosłe uczucia, ożywiające wychowanie, pobierane w tych zakładach.

W ciągu lat sześciu bezpośredni nadzór nad Wojskowemi Zakładami Wychowania, był najdroższą serca Mego troską, i z pociechą widziałem, że wychowanie i nauczanie uczniów były oparte na przywiązaniu do naszej świętej Wiary, do Tronu i Ojczyzny, uczuciu, ugruntowaném w nich przez Mojego sławnej pamięci Poprzednika, Wielkiego Xięcia Michała Pawłowicza, Dobroczyńcy zakładów.

Przypisując też pomyślność Szkół wojskowych stałej i niezmordowanej dwudziestoletniej staranności Naczelnika Sztabu, Jenerał-Adjutanta Rostowcowa, tudzież szczególnej troskliwości PP. Członków Rady i Inspektorów tych Zakładów, PP. Dyrektorów i w ogóle wszystkich Nauczycieli, oświadczam im za to Moję zupełną i doskonałą wdzięczność.

Ukochane dzieci! byliście zawsze pociechą Mojego wiekopomnej pamięci Rodzica, przekonany jestem że będziecie również i Moją, przez wasze zawsze zacne postępowanie. Zachowajcie święcie w waszej wdzięcznej pamięci wielkie dobrodziejstwa, zlewane na was przez wspólnego Ojca, którego opłakujemy, gorąco modlcie się za Niego i pomnijcie, że sercem i myślą będę zawsze w pośród was, tak w zakładach Wychowania, jak i w zawodzie służby waszej.»

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

S.-Petersburg, 26 Lutego 1855 roku.

Rozkaz dzienny Jego Cesarskiej Wysokości *Jenerał-Admirała, z dnia 8 Marca 1855, № 1,289.*

N. Cesarz Jmć Najłaskawiej rozkazać raczył: Kontr-admirałowie, zostający w Orszaku Jego Cesarskiej Mości, mają nosić srebrne axelbanty przy właściwym tej godności mundurze.

O takowej Monarszej łasce obwieszczam w Wydziale Marynarki ku wykonaniu.

Podpisał: *Jenerał-Admirał KONSTANTYN.*

Najpoddanniejsze wyrażenie uczuć Gwardyi i Grenadyerów, złożone Jego Cesarskiej Mości w dniu 7 Marca roku bieżącego przez Dowodzców: korpusu Gwardyi Jenerał-Adjutanta Sumarokowa, korpusu Grenadyerów Jenerał-Adjutanta Płautina, Dowodzącego wojskami w Petersburgu i okolicach Jenerał-Adjutanta Arbuzowa i byłego Naczelnika Sztabu Głównodowodzącego korpusami Gwardyi i Grenadyerów, Jenerał-Adjutanta Witowtowa.

Najjaśniejszy Panie!

Najmiłościwsze słowa Twoje, wyrzeczone do Gwardyi i Grenadyerów w dniu 20 Lutego, głęboko przeniknęły wierne serca tych, którzy, w ciągu kilku lat, mieli szczęście zostawać pod bezpośredniém zwierzchnictwem Twojem—Oby Cię Bóg wszechmogący pobłogosławił na wielką sprawę, do której Cię powołuje! Oby ci dał geniusz i działalność Piotra, jasnowidzenie serc Katarzyny, ubłogosławienie Alexandra, przeświadczenie i nieśmiertelnego ducha Mikołaja! Oby wszechsilna prawica Jego umocniła i nas, wiernych synów Twich, ku wzięciu godnego udziału w sławie Twojej! — Gorąco, serdecznie pałamy spółzawodnictwem wiekopomnej sławy i wierności przodków naszych. Niech spocznie na nas nieśmiertelny duch cześci i powinności, bohaterstwa, stałości i cnot niezapomnianego Wielkiego Cesarza i Ojca Mikołaja I; z pełném czci uwielbieniem zachowamy w pamięci sławny trzydziestoletni przykład Jego; On nauczy każdego z nas święcie pełnić swą powinność.

Błagamy Najwyższego iżby zesłał Ci, Wielki Monarcho ziszczenie życzeń serca Twojego.—Miłuj nas, jak miłował Potężny Twój Ojciec. Pałamy żarliwością zasłużenia na miłość Twoją, Najjaśniejszy Panie, tak, jakeśmy już mieli szczęście zaskarbić miłość Twoją jako Naczelnika i Dobroczyńcy. Myśmy Gwardya Twoja. Nieustąpimy wrogom kroku! Pokaż, gdzie mamy stanąć piersią za Ciebie i Ojczyznę i niech nam Bóg Wszechmocny zrządzi, iżbyśmy krwią i zgonem zapieczętowali wiarę i wierność Naszę.

Wierni poddani:

Jenerałowie-Adjutanci: Paweł *Witowtow.*
Mikołaj *Płautin.*
Sergijusz *Sumarokow.*
Alexy *Arbuzow.*

NOWINY Z KRYMU.

W uzupełnieniu umieszczonej w przeszłym № telegraficznej wiadomości z Sewastopola o założeniu przez nas w nocy z 26 na 27 Lutego, reduty przed Korniłowskim bastjonem, Jenerał-Adjutant baron *Osten-Sacken* donosi, z dnia 2 Marca, że pomimo silnego ognia ze strony oblegających, roboty w nowej warowni posuwane są skutecznie.

Działanie artylleryi nieprzyjacielskiej nie zrządza nam prawie żadnej szkody: tak np., 27 Lutego, na jeden z naszych bastjonów rzucono do sześciudziesiąt bomb, a jeden tylko człowiek był raniony.

Odkrywane przez nas minowe galerye oblegających niszczone są zawsze ze skutkiem.

W okolicach Eupatoryi nic godnego uwagi nie zaszło. Według zeznań świadków, w sprawie 5 Lutega Turcy stracili do tysiąca ludzi w zabitych i tyluż w ranionych.

(Ruski Inwalid.)

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 9 Marca pozostało chorych 168 — w ciągu doby zachorow. 17 — wyzdr. 3 — umarło 10 — po 10 Marca pozostało chorych 172.

W ciągu doby zachor. 9 — wyzdr. 6 — umarło 5 — po 11 Marca pozostało chorych 170.

W ciągu doby zachor. 17 — wyzdr. 2 — umarło 6 — po 12 Marca pozostało chorych 179.

W ciągu doby zachor. 14 — wyzdr. 2 — umarło 13 — po 13 Marca pozostało chorych 178.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 5 (17) Marca.

Rozkaz do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego.

Przez Najwyższe Rozkazy J. C. Mości, wydane do Zarządu Cywilnego.

w S.-Petersburgu dnia 12 Stycznia 1855 r.

Posunięci za wysługę lat:

Z Sekretarzy Gubernijalnych na Sekretarzy Kollegijalnych, w Kancellaryi Przybocznej Jego Cesarsko-Królewskiej

Mości Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego: Urzędnik do pisma Tomasini, i Urzędnicy nadetatowi Popiel i Pręgowski, ze starszeństwem; pierwszy i drugi od 4 Lipca, ostatni od 23 Września 1854 roku.

Z dnia 13 Stycznia 1855 roku.

Posunięci za odznaczenie się w służbie, na Sekretarza Gubernijalnego: Nadzorca Przykomórka Celnego Modrzejew Karłowski.

Z dnia 11 (23) Lutego 1855 roku.

Przez Postanowienie Prezydującego w Radzie Administracyjnej.

W Zarządzie XIII Okręgu Kommunikacyi, mianowani: pełniący obowiązki Inżenjera powiatu, Radzca Honorowy Józef Falkowski, na posadę VIII klassy pełn. obow. Pomocnika Naczelnika Stołu w Wydziale Technicznym Zarządu Okręgowego; pełn. obow. Pomocników Objazdów Józef Chełmiński i Stanisław Oraczowski na posadę VIII klassy pełniącemi obowiązki Inżenjerów powiatowych; pełn. obow. Pomocnika Naczelnika Objazdu Bronisław Marczewski, na posadę X klassy p. o. takiegoż Pomocnika; pełn. o. Naczelniku Sekretarza przy Oddziału Władysław Witkowski, na posadę XII klassy pełn. obow. Pomocnika Naczelnika Objazdu; pełn. obow. Konduktora 2 klassy przy drogach bitych, Rejestrator Kollegijalny Henryk Henisz, na posadę X klassy pełn. obow. Pomocnika Naczelnika Objazdu; pełn. obow. Dozorcy rzeki Wisły Andrzej Olkowicz, na posadę XIV klassy pełniącym Konduktora 2 klassy przy drogach bitych; Aplikant XIII Okręgu Kommunikacyj Adam Dyski, na posadę XIV klassy pełn. obow. Sekretarza przy Naczelniku Oddziału i Applikant XIII Okręgu Kommunikacyj Teodor Paczowski, na posadę XIV klassy pełn. obow. Dozorcy rzeki Wisły.

—

Rada Administracyjna Królestwa, postanowiła: 1.) że Teodor Kozyrski, syn obywatela gubernii Lubelskiej, który zbiegł za granicę w roku 1848, i mieści się w liczbie wychodźców, którym, jako działającym w złym celu, wzbronionym został z rozkazu Najwyższego powrót do kraju; 2.) że Ostrowski Hieronim były uczeń VII klassy Gimnyzyum Łomżyńskiego, który w czasie wiosny 1848 roku zbiegł za granicę i tam przyłączył się do demokracyi polskiej emigracyi; uznani są za wygnańców i ulegają karze konfiskaty majątków, bądź już zasekwestrowanych, bądź następnie jeszcze wykryć się mających, a to wedle prawideł, Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

AUSTRYA. *Gazeta* (urzędowa) *Wiedeńska*, z dnia 14 Marca, pisze, że z powodu zupełnie zaspokajającego stanu Cesarzowej Jmci i nowonarodzonej Arcyxiężniczki, biulletyny o zdrowiu tak N. Położnicy, jako i Jej Dziecięcia, przestaną być wydawane.

— Korrespondencya z Wiednia, 14 Marca, do Nowej Gazety Pruskiej, zapewnia, że Konferencye otwarte będą w dniu jutrzejszym, jak to już było doniesiono, lecz że według wszelkiego podobieństwa, obrady te będą trzymane w najściślejszej tajemnicy.

— 10 Marca, wszystkie okręty greckie, stojące w Trieście, wywiesiły czarne bandery, z powodu nabożeństwa odprawionego w Kościele greckim tutejszym, po Cesarzu Rossyjskim Mikołaju I. Wszyscy Konsulowie Rossyjscy w Państwie Ottomańskiem, dziś bawiący w Trieście, i wielka liczba greków, znajdowali się na tym obrzędzie, równie jak i duchowieństwo greckie z kościoła Illyryjskiego św. Spirydjona.

Wiedeń, 15 Marca. (Przez telegraf.) Dziś, o godzinie 1 po południu, Konferencye o pokój rozpoczęte zostały w Kancellaryi Stanu. Pełnomocnicy obecni byli: od Rossyi Xiążę Gorczakow i P. Titow, od Austryi hrabia Buoll i P. Prokesch, od Anglii Lord John Russell i hrabia Westmoreland, od Francyi baron Bourqueney, od Turcyi Arif-effendi i Riza-Bey.

— Nowa Gazeta Pruska pisze: «Prussya nie należy wcale do Konferencyi. Powtarzamy, cośmy już powiedzieli, mianowicie, że nic w tem nie masz do opłakiwania, że Prussya trzymała się na uboczy od układów, na przypadek jeżeli nie doprowadzą do żadnego skutku; przeciwnie, jeżeli wypadkiem ich będzie pokój, sądzimy, że wejście Pruss do przymierza będzie zażądane nie tylko przez Rossyą, Austryą i Turcyą, ale nawet i przez Angliją.

— Piszą z Wiednia do *Gazety Augsburskiej*, że Nuncyusz Apostolski, mons. Viale Prela zabawi w Wiedniu aż do ukończenia układow tyczących się Konkordatu i wtedy dopiero uda się do Rzymu, dla objęcia portfelu spraw zagranicznych.

— Donoszą z Triestu, 13 Marca, że tam spodziewani są na obchód żałobny po Don Carlos'ie (Hrabi Molina), który ma się odbyć 16 b. m. nietylko wszyscy synowie nieboszczyka, ale i Don Miguel. Zwłoki będą złożone w sklepie kościoła św. Justyna. N. Wdowa pozostanie na mieszkaniu w Trieście.

PRUSSY. 16 Marca, o godzinie 11 rano, Król Jmć odjechał cugiem nadzwyczajnym do Drezna, zkąd, wraz z Królową Jmcią zamierzał wrócić do Berlina na 19 b. m.

J. K. W. Xiążę Następca wyjechał ztąd 15 Marca, naprzod do Weimar, a ztamtąd do Koblentz. W Maju, J. K. Wysokość, wraz ze swą Rodziną, wróci do stolicy.

— Gabinet francuzki oznajmił naszemu, o blokadzie portów Rossyjskich na Czarném i Azowskiém morzach. Dawniej nieco odebrano tu podobne zawiadomienie od Gabinetu Londyńskiego.

— Piszą z Berlina, że pomiędzy rozporządzeniami wyda-

nemi na przypadek uruchomienia armii Pruskiej, rozkazano zaopatrzyć każdy oddzielny korpus armii w telegrafy przenośne, za pomocą których szybkie komunikacye mogłyby natychmiast być ustanowione pomiędzy oddziałami wojsk i stałemi telegrafami.

BADEN. Opłakane, dotąd trwające nieporozumienie między Rządem i Arcybiskupem katolickim, zdaje się być bliskiem złatwienia. Członkowie wyższej Rady duchownej katolickiej wyrazili życzenie, iżby Rząd wstawił się do Arcybiskupa w celu wyjednania zdjęcia klątwy, na nich ciążącej. Ze swej strony Rząd uczynił niejakie ustępstwa poza obrębem tego, co był sobie zawarował w przedwstępnym układzie, mianowicie przez zaniechanie poszukiwań sądowych przeciw rozmaitym osobom, wszczętych z powodu zajścia między władzą świecką i duchowną. *(G. P.)*

ANGLIJA.

LONDYN, *15 Marca.* Dziś rano były wielkie pokoje u Królowej Jmci, w pałacu Saint-James. Przeszło 200 przedstawień odbyło się na tém świetném przyjęciu.

— Dekretem Królowej ogłoszonym przez gazetę urzędową, Rada Admiralicyi zostaje złożona z osób następujących: Pierwszy Lord, sir Charles Wood; Lordowie: kontradmirał Berkeley, kapitan Richards, kapitan Milne i sir Robert Peel. Ten ostatni został bez oporu obrany nanowo deputowanym z Tamworth.

— Admiralicya zamierza użyć pewną liczbę szyprów marynarki kupieckiej, znających dobrze morze Baltyckie, za sterników w przyszłej kampanii. Będą oni pobierali po funcie sterlingu dziennie.

Londyn, 16 Marca. (Przez telegraf.) Na dzisiejszém posiedzeniu Izby Gmin Minister Skarbu oświadczył, że swoje wnioski i plany finansowe przedstawi dopiero po świętach.

— Lord Raglan, w depeszy datowanej z Krymu, 3 Marca, donosi, że rossyanie zatopili nowe okręty w ujściu zatoki Sewastopolskiej, że wznoszą warownie bliższe jeszcze od bateryj francuzkich, niż te, które były attakowane w ostatnich dniach; że wzmacniają swe wojska na północ od Sewastopola i ponad rzeczką Czornaja i nakoniec że zimna znowu czuć się dały i śniegi wypadły. *(J. de S.-P.)*

FRANCYA.

PARYŻ, *15 Marca.* (Przez telegref.) Dziś nabożeństwo żałobne po zeszłym w Bogu Cesarzu Mikołaju I zostało odprawione w kaplicy Greckiej. Wszyscy Członkowie Ciała dyplomatycznego, J. C. W. Xiężna Matylda i wszyscy adjutanci Cesarza Napoleona, znajdowali się na tém nabożeństwie.

Paryż, 16 Marca. Monitor urzędowy donosi, że jenerał Wedell był wczora przyjęty przez Cesarza.

— Podług korrespondencyi gazety *Indépendance* podróż Cesarza do Krymu jest podobniejsza do prawdy niż kiedykolwiek, tylko się zwlecze do końca bieżącego miesiąca. Co do podróży Cesarzowej, ta zdaje się na teraz być zaniechana. *(J. de S.-P.)*

TURCYA.

W Marsylii odebrano wiadomości że Stambułu z dnia 5 Marca. Czynią się tam przygotowania na przypadek przybycia Cesarza Francuzów.

— 1 Marca, Ismail-pasza, który ma dziś tytuł Muszyra, przybył do Bucharestu. Mówią o bliskich zmianach w Gabinecie.

— Korrespondencya z Galatz, 4 Marca, umieszczona w *Zeit*, zawiera: «Nowy Dowodzca Armii Dunajskiej, Ismail-pasza, zachorował w Szumli; zastępuje go tymczasowo Zadyk-pasza, który w tej chwili jest na objeździe w Dobruczy. Wszystkie wojska, które stały w Widdin, Nikopoli, Sistowo, Ruszczuku i Sylistryi, są w marszu do Babadach gdzie zbierze się znacznej siły korpus.

— Poczta Stambulska, odebrana w Marsylii, zawiera wiadomość, że naprzeciw Kurdom posłany został jenerał Williams, na czele korpusu, wziętego z armii azyatyckiej. Jenerał zapewnił rokoszanom amnestyą zupełną, pod warunkiem, iżby się spokojnie rozeszli do domów.

— *Zeit* pisze, że najświeższe nowiny ze Stambułu zawierają szczegóły wyprawy kapitana francuzkiego Mauduit do Czerkiesyi. Szamil nie przyjął 12,000 karabinów, które mu były posłane i bronie te pozostawione są w Redut-Kale. *(P. P.)*

WŁOCHY.

RZYM. Donoszą z Rzymu, 5 Marca, do gazety Kolońskiej, że oddzielne artykuły Konkordatu, negocyowanego przez Xięcia Schwartzenberg i Arcybiskupa Wiedeńskiego, Mons. Rauscher, gdy zostały posłane do Wiednia, uległy tam pewnym zmianom, we względzie których Stolica Apostolska okazała się nader wyrozumiałą. Nie zdaje się atoli, iżby ostateczne zawarcie Konkordatu mogło nastąpić przed Świętami Wielkonocnemi. *(J. de S.-P.)*

HISZPANIJA.

Na posiedzeniu Kortezów 9 Marca, przyjęta została zasada Konstytucyjna, iż Parlament Hiszpański będzie się składał z dwóch Izb: Wyższej i Niższej.

Madryt, 13 Marca. (Przez telegraf.) P. de la Escosura mianowany Posłem Hiszpańskim w Lizbonie, na miejsce P. Rios-Rosas.

Na posiedzeniu wczorajszém wielką większością w Kortezach zatwierdzone zostały środki finansowe P. Madoz, (o których donieśliśmy w przeszłym №.)

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

WIEDEŃ, *16 Marca.* Wanderer donosi też o otwarciu Konferencyj w dniu wczorajszym i dodaje, że Członkowie zobowiązali się do najściślejszej tajemnicy o szczegółach narad swoich; szczególniej tego się domagał Poseł francuzki.

— *Indépendance Belge* zawiera następującą depeszę z Wiednia, 16 Marca wieczorem:

«Zapewniają że mowa, którą Hrabia de Buol zagaił konferencye, była bardzo przyjaźna pokojowi.

«Odebrana została, jak twierdzą, wiadomość z Konstanty-

nopola, że Poseł Angielski, lord Stratford de Redcliffe jest śmiertelnie chory.»

— Podług gazety Szląskiej, rzeczą jest pewną, że Anglija weszła na tór umiarkowania w traktowaniu na konferencyi; nie tak się rzecz ma z Francyą. Zresztą, jeżeliby ta ostatnia posuwała swe roszczenia za daleko, Austrya wda się w duchu umiarkowania i sądzą że głos jej będzie usłuchany. Co do Rossyi, ta prowadzić będzie układy całkiem na tych zasadach, które już wskazał błogiej pamięci Cesarz Mikołaj 1 i instrukcye dane pełnomocnikom tego Mocarstwa, nie uległy najmniejszej zmianie.

— Gazety Wiedeńskie twierdzą, że Cesarz Francuzów, z Xięciem Napoleonem, zwiedzi Wiedeń w swej podróży do Krymu. Okręt parowy *la Reine Hortense* będzie oczekiwał w Trieście i Cesarz Napoleon odpłynie na Wschód z tego portu.

Wiedeń, *17 Marca.* Jenerał Cesarsko-Rossyjski baron *Liewen*, odjechał na powrot do Petersburga.

— Twierdzą że znakomity jeden dyplomata Bawarski przybędzie do Wiednia i pozostanie tam przez czas trwania konferencyj.

LONDYN, *16 Marca.* Wczora, w Izbie Gmin, Minister Skarbu oznajmił, iż cofa bill, przedstawiony przez jego poprzednika, P. Gladstone, we względzie opłaty od gazet. Sir G. C. Lewis zapowiedział, iż sam wniesie nowy bill w tymże przedmiocie.

Izba odrzuciła 156 głosami przeciw 84 wniosek P. Loke-King, o poddaniu pod toż samo prawo spadkowe, majątków tak ruchomych, jak nieruchomych osób zeszłych bez testamentu; 84 głosami przeciw 61, wniosek P. Williams, o poddaniu dóbr Korporacyj pod jednakowe spadkowe prawa z majątkami osób prywatnych, i nakoniec 109 głosami przeciw 108, wniosek P. Cobbett, o ograniczeniu do 10 godzin na dzień, pracy kobiet i dzieci po fabrykach.

— Wczora rano, Królowa Jmć udała się z Portsmouth na wyspę Wight, na jachcie *Fury*. N. Pani odbyła przegląd flotty Baltyckiej i była powitana pełnemi zapału okrzykami «hura!» przez ekwipaże wszystkich okrętów.

— Komitet śledczy wysłuchał 15 b. m. zeznania Lorda Lucan, które ten tylko nowy szczegół dodały do już wiadomych, że jenerał Canrobert ofiarował się dostarczać furaż dla jazdy angielskiej przez miesiąc, zaczynając od 16 Listopada, i że takowa uczynność była przyjęta.

PARYŻ, *17 Marca.* Dziś, więcej niż kiedy, prawdopodobieństwa są za podróżą Cesarza do Krymu.

— Mówią, że jenerał Pruski Wedell jest na wyjezdném z Paryża. Niepotrzebujemy dodawać, że to znaczyłoby, iż posłannictwo jego nie miało powodzenia.

MADRYT, *15 Marca.* (Przez telegraf.) Na dzisiejszém posiedzeniu Kortezów odrzucony został wniosek, usiłujący połączyć oba sprzeczne systemata (Pana Olozaga i Kommisyi), mianowicie ażeby Izba Wyższa czyli Senat był złożony w części z Członków obieralnych, a w części z Członków mianowanych przez Panującego.

STOCKHOLM, *6 Marca.* Dwór, od 3 Marca, przywdział żałobę na 4 tygodnie z powodu zgonu Cesarza Mikołaja 1. Król Jmć, odebrawszy tę smutną nowinę przez telegraf od Peselstwa Szwedzkiego w Berlinie, wydał rozkaz przywdziania żałoby, nieczekając urzędowego zawiadomienia.

NOWINY Z MORZA CZARNEGO. Gazeta wojskowa Wiedeńska daje wiadomości z Krymu, potwierdzające, że oblężenie będzie obecnie skierowane, stosownie do planu Jenerała Niela, ku osadzie marynarzy (Okrętowej słobodzie) i arsenałowi i dla tego to francuzi zamierzali urządzić nowe transzeje w przerwie, przez którą przechodzi wodociąg z Inkermańskiej doliny do miasta. W tejże gazecie czynią uwagę że Naczelnik Rossyjskich Inżenjerów, jak widać, wie o tym planie, albowiem dla obrony zagrożonego punktu systematycznie wznoszą się przez oblęganych warownie, z niepojętą szybkością i po większej części nocną porą. Jenerał Niel wyjechał z Konstantynopolu 2 Marca do Krymu i Gazeta sądzi, że ze swemi 6,000 robotników będzie mógł ukończyć nowe transzeje nie wcześniej jak 20 Marca.

— Francuzi rozmieścili się w swoim nowym obozie i płasko-wzgórze ponujące nad buchtą Kamysz, według wszelkiego podobieństwa będzie zajęte przez Sardyńczyków. Część mułów i jucznych koni, przeznaczonych dla korpusu Sardyńskiego, przeszła już Bosfor, również cały materyał, niezbędny do ustawienia obozu, będzie przygotowany w portach Krymskich dla wylądowania wojska. Podczas pobytu swego w Konstantynopolu, Jenerał Niel wysłał do Krymu wszystkich nowoprzybyłych lub z lazaretów wypuszczonych saperów i artyllerzystów, oraz kilkaset koni.

(J. de S.-P.)

NOWE DZIEŁA.

ZASADY WIARY KATOLICKIEJ

PRZYKŁADAMI HISTORYCZNEMI OBJAŚNIONE

CZYLI

KATECHIZM HISTORYCZNY

przez X. Jana Schmida,

podług siódmego najnowszego wydania.

PROSPEKT.

«Długą drogą prowadzą przepisy, krótką zaś i skuteczną przykłady.» Zdanie to, wyrzeczone przez starożytnego mędrca, stwierdziło doświadczenie wieków. Czém dla wędrownika pielgrzymującego przez piaszczyste stepy jest widok zieleniącej się oazy, tém dla słuchacza surowych prawideł są przykłady wzięte z życia, a zatém tchnące życiem. Sam Zbawiciel Jezus Chrystus, przykładów i przypowieści używał do wyjaśnienia świętych swoich nauk. Ojcowie Kościoła wykład dogmatów popierali przykładami Świętych. Zaiste, przykłady te są jakby latarnią morską, która przyświeca na burzliwej i niebezpiecznej drodze życia i prowadzi do spokoj-

nego i bezpiecznego portu; są jako gwiazda, która powiodła Mędrców do kolebki Zbawiciela.

Tą prawdą przeniknięty, czcigodny Kapłan Jan Schmidt, ogromną pracę poświęcił zebraniu wielkiej liczby przykładów historycznych, wziętych tak z xiąg Starego i Nowego Testamentu, z dzieł Ojców Kościoła, z Żywotów Świętych, jako też z niezliczonych pisarzy dziejów świeckich, i temi przykładami, w liczbie kilku tysięcy, wszystkie prawdy religijne, wszystkie szczegóły dotyczące Wiary, a objęte Katechizmem najdokładniej objaśnił; przykłady te dobrane są z niepospolitą umiejętnością i trafnością, świadczącemi o wysokich zdolnościach niezmordowanego w Winnicy Pańskiej pracownika i wytrawnego pedagoga. Wszystkie pisma religijno-naukowe w Niemczech, zdanie dostojnych Pasterzy, oddały należne a nader chlubne pochwały Katechizmowi historycznemu, którego kilkadziesiąt tysięcy exemplarzy, w siedmiu wydaniach, w ciągu pięciu lat niespełna, rozniosły po domach Chrześcijańskich zbawienną naukę i budujące wzory. Przykładom wziętym z dziejów towarzyszą przypowieści, porównania i zdania, wiążące się z niemi, a troskliwie zebrane z najcelniejszych pisarzy pobożnych.

Po ogłoszeniu drukiem w tłumaczeniu na język Polski ośmiu tomów sławnego Katechizmu x. Gaume, pod tytułem: *Zasady i Całość Wiary Katolickiej*, czyli wykład jej historyczny, dogmatyczny, moralny, liturgiczny, apologetyczny, filozoficzny i socyalny, wydawca, powodowany radą i zachętą światłych Duchownych, zamierzył wydać, jako dopełnienie i niejako drugą połowę wspomnionego dzieła, Katechizm historyczny. Przekładem jego zajął się tłumacz połowy Katechizmu x. Gaume, a Władza Duchowna o tym przekładzie następne wynurzyła zdanie: «Dzieło pod nazwą *Zasady Wiary Katolickiej*, przykładami historycznemi objaśnione, przez x. Jana *Schmidt*, z niemieckiego na język polski przełożone, w niczém się nie sprzeciwia nauce Wiary i moralności Katolickiego Kościoła; a z religijnych przykładów i wielce budujących, jakie toż dzieło czytelnikom przedstawia, jasnego przekładu i wielu innych zalet, może bydź użytecznem i godne jest druku.»

Tak więc Katechizm historyczny, składając sam w sobie odrębne dzieło, służyć może za dopełnienie do wszystkich Katechizmów religijnych i wykładów Wiary Chrześcijańskiej; jest dziełem zupełnie nowém, jakiego dotąd nie posiadała literatura duchowna; jest dziełem użytecznem tak dla Kapłanów, Katechetów, Kaznodziejów, Nauczycieli Religii, jako też dla rodziców, gorliwych o pobożne wychowanie dziatek, tudzież dla samejże młodzieży. Wykład jasny, zrozumiały, przystępny dla każdego, popularny, stanowi niemałą zaletę niniejszego dzieła. Przykłady, obok budującej treści, zaostrzają ciekawość; mocno wrażają się w pamięć, i do utkwienia w niej prawd, którym służą za objaśnienie, skutecznie przyczyniają się. Każdy wiek, każdy stan, znajdzie w nich zbawienną przestrogę lub skazówkę postępowania: bo są nagromadzone z rozlicznych okresów i zawodów życia ludzkiego; są wzorem cnót, które naśladować winniśmy i możemy; są pokrzepiającym pokarmem duchownym, pociechą w utrapieniach, bodźcem do wytrwałości w postępowaniu drogą, którą wskazał Zbawiciel Boską swą nauką i przykładem własnym.

Tłumaczenie pomnożone jest przykładami wziętemi z dziejów krajowych, tudzież z dzieł celniejszych pisarzy naszych, między innemi JW. Metropolity Ignacego Hołowińskiego.

Katechizm historyczny składa się ze trzech obszernych tomów. Co dwa miesiące wyjdzie tom jeden, formatu takiego jak dzieło ks. Gaume.

Cena za wszystkie trzy tomy, tak w Warszawie jak przez Urzędy i Stacye Pocztowe w Królestwie, które już są upoważnione do przyjmowania zapisów, na papierze zwyczajnym Rsr. 3 kop. 60, na papierze welinowym Rsr. 5.

Osoby w Cesarstwie zamieszkałe, mogą otrzymać to dzieło w kopertach, osobiście do nich adressowanych, za nadesłaniem do Xięgarni Szkół Publicznych J. Glücksberga w Warszawie, za exemplarz zwyczajny Rsr. 4, za welinowy Rsr. 5 kop. 40.

Pierwszy tom wyjdzie w drugiej połowie Marca r. b.

Lista Szanownych Prenumeratorów będzie drukowaną przy Tomie trzecim.

Po wyjściu pierwszego tomu, cena podwyższoną zostanie exemplarzy zwyczajnych na Rsr. 5 kop. 40, zaś exemplarzy welinowych na Rsr. 7.

OD REDAKCYI.

W ostatnich czasach Redakcya odebrała kilka zażaleń na niedochodzenie numerów Tygodnika osobom które zaprenumerowały wcześnie przed Nowym Rokiem. Pokazało się z poszukiwań w Xięgach pocztowych, że te osoby albo w cale nie wskazały swego adressu, którego trzeba było dochodzić ze stępla pocztowego, albo wskazały takie miejscowości, w których niemasz kantoru pocztowego; musiano więc adresować przeznaczone dla nich numera do miast tych powiatów, lub nawet Gubernij, gdzie miejscowość jest położona, i numera tym sposobem zalegały po kantorach tych to miast.

Dla uniknienia podobnej mitręgi ponawiamy prośbę, iżby PP. Prenumeratorowie raczyli w odezwach swoich wymieniać takie miasta, miasteczka lub nawet stacye, gdzie są Kantory, przyjmujące do przesłania listy i pieniądze; takie bowiem tylko miejscowości są znane Pocztamtowi Petersburskiemu i do nich tylko mogą być wprost od niego adresowane pakiety. Jeżeliby zaś kto chciał odbierać gazetę w miasteczku lub stacyi pocztowej, gdzie niemasz Kantoru, w tedy raczy wymienić najbliższy i po drodze leżący Kantor, przez który numera mają mu być przesyłane.

Печатать позволяется С.-Петербургъ, 14 Марта 1855 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.